

федералног поретка над поретком федералних јединица, односно надмоћности савезног устава над уставима федералних јединица, то неке федерације (као рецимо аустријска или немачка, али и ова наша последња, трећа југословенска) познају и контролу уставности која се односи на уставе федералних јединица који морају да буду у сагласности са федералним (савезним) уставом. Када уставни суд оцени да је један правни акт несагласан са уставом или законом, он га елиминише из правног поретка, при чему код неуставног закона та елиминација значи само констатацију (неуставности), док код других прописа и аката значи касацију или њихово поништавање. Код неуставних закона уставни суд не иде одмах на доношење касаторних одлука, него по правилу оставља доносиоцу акта одређени рок у коме овај треба да отклони његову неуставност. На самом доносиоцу акта је да га исправи и усклади са уставом и законом и он то може да учини или не, с тим да, ако то учини (што је боље решење), онда су исте последице као да је то учинио и један спољни орган какав је уставни суд. Но када одлука уставног суда има касаторно дејство, она је општа и делује према свима (*erga omnes*) па се њом поништава или укида један акт и елиминише из правног поретка.

б) Органски спорови или решавање сукоба надлежности

Ово су спорови у којима уставни суд решава сукобе надлежности између државних органа, а најчешће судова и управе. Суштина овог спора је да се утврди ко је од два (или више) органа у конкретном случају надлежан за решавање неког питања. Ово је пре свега спор између две стране које имају посебан правни интерес у њему па се и појављују као предлагач и противник предлагача (у том спору). Овај спор може да се појави у смислу позитивног сукоба надлежности, када два или више органа претендују да добију надлежност у решавању неког питања или случаја, а може и да се појави и као негативан сукоб надлежности, када и једни и други (или трећи) одбијају надлежност у једној ствари. Одлука уставног суда у овом сукобу надлежности одређује који ће орган наставити или преузети решавање неког питања, вршење одређених послова или доношење закона и административног акта.

Посебну врсту спорова око надлежности представљају они који се појављују у федерацији, и то између федералних органа и органа федералних јединица. Ови спорови произилазе из чињенице да у свакој